

F. t. I. om ophavsret

eller første lovlige offentliggørelse, alt efter hvilken dato der er den første.

På den baggrund foreslås det i § 65, stk. 2, at varigheden af beskyttelsen beregnes fra fremførelsen. Hvis en optagelse af en fremførelse udgives eller offentliggøres inden for 50 år efter fremførelsen, skal beskyttelsen dog beregnes fra første udgivelse eller offentliggørelse, alt efter hvilket tidspunkt der er det første.

Under høringen har Fællesrådet for Udøvende Kunstnere anført, at der er behov for særlige regler om beskyttelse af fremførelser, som først udgives langt senere end tidspunktet for fremførelsen/optagelsen. Fællesrådet peger på, at der efter at det er blevet muligt ad digitalteknisk vej at rensere og reparere gamle lydoptagelser, i ikke ringe udstrækning forekommer udgivelse af ældre indspilninger af historisk interesse. Sådanne udgivelser bør efter Fællesrådets opfattelse være undergivet ophavsretlig beskyttelse. Det foreslås derfor, at varigheden af beskyttelsen efter forslaget til stk. 2 udformes på en sådan måde, at beskyttelsen som udgangspunkt udløber 50 år efter fremførelsen, men at der – såfremt en udgivelse finder sted inden udløbet af 50-års fristen – skal løbe en ny 50-årig beskyttelse fra udgivelsestidspunktet.

Med den foreslåede nye udformning af forslaget til § 65, stk. 2, som skyldes EF-direktivet om beskyttelsestid, er de af Fællesrådet fremsatte ønsker delvis imødekommet. Beskyttelsestiden for ældre optagelser, som måtte være blevet moderniseret ved hjælp af ny teknik, vil – såfremt optagelserne ikke tidligere har været udgivet eller offentliggjort – løbe fra den første udgivelse eller offentliggørelse inden for beskyttelsesfristen, ikke fra det tidspunkt fremførelsen fandt sted. Er der derimod tale om offentliggørelse eller udgivelse af nye tekniske udgaver af tidligere offentliggjorte eller udgivne optagelser, vil der ikke for den nye tekniske udgave løbe nogen ny beskyttelsesperiode.

Fællesrådet for Udøvende Kunstnere har endvidere fremsat ønske om, at affotografering af en udøvende kunstners fremførelse skal forudsætte samtykke. Fællesrådet har anført, at et sådant forbud mod affotografering allerede gælder i forhold til radiofoniernes signalret, jf. den gældende lovs § 48, stk. 1. Kulturministeriet finder ikke, at de særlige hensyn, som ligger bag forbudet mod affotografering af tv-udsendelser, kan siges at gøre sig gældende for så vidt angår udøvende kunstneres fremførelser. Et krav om samtykke til fotografering af en udøvende kunstners fremførelse ville i praksis beskytte under et sekund af en fremførelse. En sådan beskyttelse vil efter ministeriets opfattelse være for vidtgående. Det

må i øvrigt antages at følge af almindelige grundsætninger, at anvendelse af en persons billede i reklamesammenhæng forudsætter den pågældende persons tilladelse.

Med hensyn til forståelsen af udtrykket »gøres tilgængelig for almenheden« henvises til lovforslagets § 2, stk. 3.

De udøvende kunstneres rettigheder efter stk. 1 og 2 er undergivet visse indskrænkninger. Der henvises herom til bemærkningerne til stk. 4 og 5. Herudover henvises til lovforslagets § 68 om vederlag for brug af lydoptagelser i radio og fjernsyn mv., der også har karakter af en indskrænkning i kunstnernes enerettigheder.

Til stk. 3

Bestemmelsen i forslaget til stk. 3 er ny. Efter forslaget indebærer en aftale mellem en udøvende kunstner og en filmproducent om at medvirke ved indspilningen af en film, at den udøvende kunstner, i mangel af modstående aftale, formodes at have overdraget sin ret til udlejning af filmen til producenten.

Forslaget har til formål at gennemføre art. 2, stk. 5, i EF-direktivet om udlejnings- og udlånsrettigheder. Efter denne artikel gælder det, at når udøvende kunstnere individuelt eller kollektivt har indgået en kontrakt om produktion af en film med en filmproducent, formodes den udøvende kunstner, der omfattes af kontrakten, medmindre andet er aftalt, at have overdraget sine udlejningsrettigheder. Medens forslaget til § 58 om aftaler om indspilning af film er en legitimationsregel, indebærer forslaget til stk. 3 en egentlig overgang af materielle rettigheder. Forslaget vedrører alene udlejning. Om ministeriets overvejelser for så vidt angår en mere generel formodningsregel henvises til bemærkningerne til stk. 4.

Til stk. 4

Den konventionsmæssige hjemmel for indskrænkninger i eneretten til udøvende kunstneres fremførelser er Romkonventionens art. 15. Efter denne bestemmelse kan der foreskrives samme indskrænkninger i beskyttelsen af udøvende kunstnere, som lovgivningen har fastsat med hensyn til beskyttelsen af ophavsretten til litterære og kunstneriske værker.

I lighed med den gældende lovs § 45, stk. 3, henvises der i forslaget til stk. 4 til en række bestemmelser i lovens kap. 1-3, som skal finde tilsvarende anvendelse på udøvende kunstneres fremførelser og optagelser heraf. Henvisningerne i forslaget til stk. 4 er baseret på et princip om, at der for udøvende kunstneres fremførelser som udgangspunkt skal gælde samme regler som for musikværker. Musikværker er